

"Ακροὶ θερμοκρασίαι.

Πμερ.	Ταπεινότητ.	Υψίστη.
Μαΐου 17	—20, ἐν Haparanda· —10, ἐν Pic du Midi καὶ ἐν Hernosand.	330, ἐν Biskra· 290, ἐν Δουνιέρκρη, Charlevil- le καὶ Belfort.
" 18	—30, ἐν Pic du Midi καὶ ἐν Haparanda· —10, ἐν Hernosand.	350, ἐν Biskra· 340, ἐν Laghouat· 310, ἐν Cap Béarn· 290, ἐν Βρινδερσίω.
" 19	—70, ἐν Haparanda· —50, ἐν Pic du Midi —30, ἐν Hernosand.	350, ἐν Biskra· 340, ἐν Laghouat· 330, ἐν Cap Béarn· 290, ἐν Τύνιδι.
" 20	—70, ἐν Haparanda· —50, ἐν Pic du Midi· —20, ἐν Hernosand.	330, ἐν Laghouat· 240, ἐν Περπινιάν καὶ ἐν Croisette.
" 21	—50, ἐν Haparanda· —30, ἐν Pic du Midi καὶ ἐν Ἀρχαγγέλῳ.	300, ἐν Laghouat· 280, ἐν Cap Béarn καὶ Oran· 270, ἐν Κωνπόλει.
" 22	—100, ἐν Pic du Midi· —40, ἐν Haparanda· 00, ἐν Puy de Dôme.	340, ἐν Biskra· 280, ἐν Παλέρμῳ καὶ ἐν Σράξ.
" 23	—20, ἐν Haparanda· 0, ἐν mont Ventoux· 20 ἐν Περτροπόλει.	330, ἐν Oran· 310, ἐν Biskra· 260, ἐν Nancy καὶ ἐν Belfort.
" 24	—60, ἐν Pic du Midi· 40, ἐν Hernosand· 20, ἐν Mont Ventoux.	280, ἐν Σράξ καὶ ἐν San Fernando· 270, ἐν Cap Béarn καὶ ἐν Oran.
" 25	—40, ἐν Pic du Midi· 00, ἐν Haparanda· 10, ἐν mont Ventoux.	310, ἐν Cap Béarn καὶ ἐν Laghouat· 300, ἐν Porto· 280, ἐν San Fernando.
" 26	00, ἐν Pic du Midi· 30, ἐν mont Ventoux· 40, ἐν Heanosand.	370, ἐν Biskra· 320, ἐν Laghouat· 310, ἐν Cap Béarn καὶ ἐν Porto.
" 27	00, ἐν Pic du Midi· 20, ἐν mont Ventoux· 30, ἐν Puy de Dôme.	350, ἐν Biskra· 340, ἐν Laghouat· 320, Cap Béarn καὶ ἐν Μεδρίτῃ.
" 28	—10, ἐν Pic du Midi· 00, ἐν Haparanda· 10, ἐν Mont Ventoux.	370, ἐν Biskra· 330, ἐν Cap Béarn, Μεδρίτῃ καὶ Laghouat.
" 29	00, ἐν Pic du Midi καὶ ἐν Haparanda· 20, ἐν Char- leville· 30, ἐν Bodo (Νορβηγία).	360, ἐν Biskra· 350, ἐν Laghouat· 330, ἐν Cap Béarn· 300, ἐν Aumale.
" 30	00, ἐν Pic du Midi· 10, ἐν Haparanda· 30, ἐν Gap καὶ ἐν Bodo.	360, ἐν Laghouat· 350, ἐν Biskra· 280, ἐν Limoges καὶ ἐν Aix.
" 31	—20, ἐν Pic du Midi· 0, ἐν Haparanda· 10, ἐν mont Ventoux.	340, ἐν Τύνιδι· 300, ἐν Oran· 280, ἐν Croiset- te καὶ ἐν ile d'Aix.

Ἐκτοῦ πίνακος τούτου συνάγεται ὅτι ἡ μὲν ταπεινότητ θερμοκρασίας (—150) ἐσημειώθη ἐν Haparanda τὴν 4 καὶ 5 Μαΐου, ἡ δὲ ὑψίστη (420) ἐν Biskra τὴν 28. Εἰς ταῦτα δεῖν νὰ προστεθῇ ὅτι ἐν γένει καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπῃ αἱ βροχαὶ ἤσαν ἀρκούντως σπάνιαι.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ "Εἰς" καὶ ἡ "Ισθμὸς" κρινόμενος ἐπὶ τοῦ Sarcey — ΧΡΟΝΙΚΑ.

Εἶπομεν ἤδη ἐν τῇ προτέρᾳ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει ὅτι ὁ Sarcey παρικολοῦσθε τὴν Γαλλικὴν-Κωμῳδίαν εἰς Λονδίνον, καὶ ὅτι ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἐπιστέλλει μακρὰς ἐπιστολάς εἰς τὸν Χρόνον τῶν Παρισίων, πραγματευομένας περὶ τῶν παραστάσεων τοῦ Οἴκου τοῦ Μολιέρου καὶ περὶ τῶν θεάτρων τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης. Ἐν τῇ προτελευταίᾳ αὐτοῦ ἐπιστολῇ, δημοσιευθεῖσῃ ἐν ἐπιφυλλίδι, ὁμιλῶν περὶ τῆς Γαλλικῆς-Κωμωδίας ἐν τῷ Drury-Lane, ἀφιερῶν τὸ λοιπὸν τῆς ἐπιφυλλίδος τῷ διασῆμῳ ἀγγλῶ τραγωδῶ καὶ ἔρμυνεῖ τῶν σαυκοπῆσεων δραμάτων κ. Ἐρρίκῳ Irving. Φρονούντες δὲ ὅτι αἱ τοιαῦται κρίσεις περὶ μεγάλων ὑποκριτῶν ὑπὸ ἐξόχων κριτικῶν τὰ μέγιστα συμβάλλονται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν παρ' ἡμῖν τῆς δραματικῆς κριτικῆς καὶ τῶν περὶ καλοῦ ἐν γένει ἰδεῶν, αἵτινες πολλάκις ὑπὸ πολλῶν πάσχουσι τῶν παθῶν τῶν τὸν τάραχον, διότι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς τέχνης διατυποῦνται αὗται, οὐχὶ ἀσκοπον ἡγοῦμεθα τὰ κυριώτατα τῆς κρίσεως τοῦ κ. Sarcey νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα, ἄλλως τε πρόκειται περὶ ἐπιφανεστάτου ἔρμυνε τοῦ τῶν ἔργων τοῦ Σαυκοπῆρου.

Ὁ Ἰσθμὸς, ὅτε ἤκουσεν αὐτοῦ ὁ Sarcey, ὑπεδύετο ἐν τῷ θεάτρῳ Λυκαίῳ τὸ σῆμα τοῦ Thomas Becket, ἥτοι τοῦ πρωταγωνιστοῦντος προσώπου τοῦ δράματος τοῦ οὐ πρό πολλοῦ θανόντος δαφνηφόρου ποιητοῦ Tennyson. ὅπερ ἐπιγράφεται *Becket a tragedy in a prologue and four acts*, καὶ ὅπερ μετεσκέυαε τῆς σκηνῆς χάριν αὐτὸς ὁ διαπρεπὴς τραγωδός. Ὁ πρῶτος κωμωδός (ὑποκριτὴς) τῆς Ἀγγλίας, εἶνε δ' ὄντως ὁ διασημότερος καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶνε γνωστὸν παρ' ἡμῖν (ἐν τῇ πατριδὶ αὐτοῦ Γαλλίᾳ) σχεδὸν ὅσον τὰ τοῦ Mounet-Sully καὶ Coquelin. Μοὶ φαίνεται ὅτι οὗτος ὀφείλει μέγα μέρος τῆς φήμης αὐτοῦ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὅπερ εἶνε τῶν ωραιωτάτων καὶ ἐκθεραδικωτάτων ἐξ ὧν ποτε εἶδον καὶ εἰς τὸ παράστημα αὐτοῦ, ὅπερ εἶνε εὐγενὲς καὶ κομψόν. Ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ προξενεῖ ἐκπληξιν, εἶνε μέγας καὶ πλήρης λάμψεως, προσελκύει στερεῶς τὸ βλέμμα καὶ τὸ συγκρατεῖ. Ὁ τοῦ θεάτρου μύστης γινώσκει τίς ἡ δύναμις τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐν τῷ ὑποκριτῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἀναπληροῖ πάσας τὰς ἐλλείψεις τοῦ προσώπου καὶ συχνάκις καὶ αὐτῆς τῆς ἔρμυνεας. Τίς δὲν ἀναπολεῖ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Régnier (διασῆμου ὑποκριτοῦ, διαπλάσαντος τὸ πρόσωπον τοῦ Michonnet ἐν τῇ *Adrienne Lecouvreur*)! Παρατηροῦντες τὴν δεσποινίδα Weber ἐπὶ τοῦ προσκηνίου· τὸ κράτιστον τῶν προσόντων αὐτῆς εἶνε τὸ φῶς, ὅπερ ἐκπέμπει ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῆς. Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Irving εἶνε καταπληκτικός. Εὐρισκόμην ἐν τῷ θεατρῷ μετὰ τοῦ Νεωτέρου (διδλ. τοῦ Coquelin Cadet), ὁμψότεροι δὲ ἐθαυμάζομεν τὴν λάμψιν τοῦ βλέμματος τοῦ ὑποκριτοῦ. Ἄν ἐβλέπετε αὐτόν, ἐλεγε μοι ὁ Coquelin, ἐν τῷ Ἐρρίκῳ H' τοῦ Σαυκοπῆρου, ἐν ᾧ ἡρμύνεσε

τὸν καρδινάλιον! Ἦσαν ἐπὶ στιγμήν ἐξήκοντα πρόσωπα ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν τῷ σκότει. Δὲν ἐδλεπέ τις εἰ μὴ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διαπερῶντας τὰ σκότη καὶ φωτίζοντας αὐτά».

Ἄγνων ἐν τίνι σκηνῇ τοῦ Thomas Becket, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὃς προεγίνωσκεν ὅτι δολοφόνοι ἐμελλον ἐλθόντες νὰ φονεύσωσιν αὐτόν, ἀναγινώσκει προσευχὰς καὶ βυθίζεται εἰς βαθείας σκέψεις. Θόρουτος ἐν τῇ θύρᾳ ἐξάγει αὐτόν ἐκ τοῦ βύθους· ἦσαν οἱ δολοφόνοι. Στρέφει βραδέως τὴν κεφαλὴν καὶ παρατηρεῖ αὐτούς· ῥίγος κατέλαβε τὴν αἰθούσαν τοῦ θεάτρου».

Περὶ δὲ τῆς φωνῆς τοῦ ἐξόχου ὑποκριτοῦ, ἥτις ἐστὶ διαπεραστικὴ καὶ πλήρης χάριτος, ὁ ἐξοχος κριτικὸς λέγει ὅτι αὕτη οὐχὶ ἄκοντος τοῦ ὑποκριτοῦ ξεκωφαίνει, ὁ δὲ ἦχος αὐτῆς ἐστὶ νεφώδης (voilé). Μοι ἐφάνη ὅτι ἡ λέξις αὐτοῦ (diction) ἦν κατὰ τι ῥωματικὴ καὶ ὅτι ὁ καλλιτέχνης περιβάλλει τὴν φράσιν διὰ πάνυ θαψιλοὺς μελωδίας. Αἱ γινώμαι δὲ περὶ τούτου δοκοῦσί μοι διρηγμένα. Οἱ μὲν ἐνθουσιῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς λέγοντες ὅτι αὕτη ἐστὶ, τὸ τέλειον ἐν τῇ τέχνῃ, οἱ δὲ ἐπιθυμοῦσι μᾶλλον φυσικὸν καὶ ζωηρὸν τὸν λόγον. Αὐταὶ εἰσιν αἱ δύο σχολαί, ὧν ὑπάρχουσιν ὅμοιαι καὶ ἐν Γολλζία. Ἐνθυμεῖσθε τὰς ζωνοῦς ζητήσεις, ἀς διηγείρεται καὶ διεγείρει ἔτι παρ' ἡμῖν ὁ τρόπος καθ' ὃν δέον νὰ λέγεται τὸ ἱστορικὸν ὄραμα, ὅπερ ἐν τῷ ἀρχαίῳ δραματολογίῳ ἐκαλεῖτο τραγωδία. Οἱ μὲν θέλουσιν ὁ λόγος νὰ ἔχηται ὅσον οἶόν τε τῆς φύσεως, αἱ δὲ στροφαὶ τοῦ Κορνελίου, τοῦ Ρακίνα καὶ τοῦ Δουμᾶ πατρὸς νὰ λέγωνται τῷ αὐτῷ τόνῳ δι' οὗ ὁ ἀρχοντοχωριάτης διατάσσει τὸν Νικολᾶν νὰ κομίσῃ αὐτῷ τὰς ἐμβάδας ἢ τὸ νυκτερινὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οἱ δὲ προαιροῦνται λόγον πλατύν, πεποικιλμένον, ρυθμικόν, ὅστις ἐντείνει προσέτι τὴν εὐροίαν καὶ τὸ εὐνικὸν τῶν στίχων. Ἀνῆκω εἰς τὴν σχολὴν ταύτην. Οὕτως ἡ μελωδία τοῦ Irving, δι' ἧς ἐκφέρει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ δυνάμειος τὰς κυρίας συλλαβὰς προὔξεν ὅσους ζωνοῦς εὐχαρίστησιν».

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Sarcey λέγει ὅτι ὁ Irving διάσημος ἐστὶν οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ποικιλίᾳ τῶν ταλάντων, ἀπερ ἔχει ἐν τῷ θιάτῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ τέχνῃ τοῦ σχηματίζειν αὐτόν καὶ τῇ τεραστίᾳ δεξιότητι αὐτοῦ ἐν τῷ ἀναδιβάσειν ἔργα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐκτίθησι δὲ εἰτα πῶς προδιαθέτει τοὺς συμπληρωματικούς ὑποκριτάς (comparses) καὶ προετοιμάζει διδάσκων αὐτοὺς καὶ καταλήγει ἀφηγούμενος ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τῆς παραστάσεως ἔσχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ψυγῇ τὴν χεῖρα τοῦ Irving καὶ συγχαρῇ αὐτῷ, ὅστις συνεκάλεσεν εἰς δεῖπνον τινὰς τῶν διασημῶν ὑποκριτῶν τοῦ Λονδίνου καὶ ἄλλους ἀσχολουμένους περὶ τὸ θέατρον. «Τὸ δεῖπνον, λέγει, ἦν εὐθυμώτατον, ὁμολογῶ δὲ ὅτι κατελήφθην ὑπὸ λυπηρᾶς ἀντιζηλίας βλέπων πάντας τοὺς Ἀγγλοὺς ὁμιλοῦντας τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν λίαν καθαρῶς, μετ' εὐχερείας καὶ πνεύματος».

«Ἐν τῷ δεῖπνῳ τούτῳ κατενόησα διὰ τῆς συνδιαλέξεως, ὅτι ὁ Irving θαυμάζεται τε καὶ ἀγαπᾶται ἐν Λονδίῳ οὐ μόνον ἕνεκα τοῦ ταλάντου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ἀφιλοκερδείας αὐτοῦ, εἶνε γενναίωτος καὶ ἡποτικώτατος. Εἶνε ἐν μιᾷ λέξει ἀνὴρ γενναῖος μᾶλλον ἢ μέγας κωμωδὸς καὶ μοι ἐφάνη,

παρατηροῦντι αὐτόν, ὅτι ἐξεδήλου πάντα ταῦτα διὰ τοῦ ἑαυτοῦ προσώπου, προσώπου ἀποστόλου».

Τοιαύτη ἡ γνώμη τοῦ Sarcey περὶ τοῦ ἐξόχου συμπατριώτου τοῦ Σαιξπήρου τραγοῦ, περὶ οὗ πολλὰ ἐγράψον τε καὶ γράφονται καθ' ἑκάστην. Τούτου σύγκρισις θὰ ἐγίγνετο πρὸς τὸν Mounet-Sully νῦν, διότι ὁ ἐπιφανὴς οὗτος γάλλος τραγοῦς παιζεῖ ἐπίσης τὸν Ἀμλέτον, προτιθέτο δὲ νὰ παίξῃ αὐτόν ἐν Λονδίῳ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπεσε κλινῆσης, ὅπερ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσπράξεων τῆς Γαλλικῆς-Κωμωδίας ἐν Λονδίῳ, διότι τὸν Mounet-Sully πρὸ παντὸς ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον. Ὁ Clarelle εὐρέθη εἰς δυσχερεῖ θέσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Sarcey κλαίει ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ ἐπιφυλλίδι ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι. Κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον πράττει τοῦτο, καθόσον ἐν Λονδίῳ διδάσκει ἡ ἰταλὶς τραγοῦς Duse, ὡς εἶπομεν ἥδη, ἥτις προκαλεῖ ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀλλ' ἦν ὁ Sarcey διακινεῖται μετρίαν, προτιμῶν ἑκατοντάκας, ὡς εἶπε πρὸς τινα ἀγγλὸν συνάδελφον αὐτοῦ, τὴν δεσποινίδα Barlet, ἦν οὕτω ἠδυνήθησαν οἱ Ἀγγλοὶ, καίτοι θριαμβεύσαντες ἐν τῇ Denise, νὰ κρίνωσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀξίᾳ αὐτῆς, διότι αὕτη πάντοτε ἀποφεύγει τὴν ρεκλάμαν. Οὕτως ἐπιλαμβάνεται αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας νὰ ὁμιλήσῃ θερμώτατα ὑπὲρ τῆς Barlet, ἦν δικαιοτάτα, ὡς λέγει, παραβάλλει ὁ κριτικὸς Larroumet, ὃς ἐξέδωκεν ἄρτι σύγγραμμα περὶ τῆς Adrienne Lecouvreur, πρὸς αὐτὴν τὴν διάσημον φιλὴν τοῦ Βολταίρου, ἀναγορεύων αὐτὴν πρώτης δυνάμειος ὑποκριτρίαν (comédienne).

ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἐπαύσατο ἔναρξιν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ τῆς Ὁμοῦοι ας τῶν παραστάσεων αὐτοῦ ὁ ὑπὸ τὸν κ. Λαμπρόνικον ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος, τὸ δὲ δημόσιον σπεύδει εἰς τὰς παραστάσεις αὐτοῦ. Οἱ θεατῶναι ἀπέδειξαν ἀγαθὴν θέλησιν οὕτως εὐπρεπίσαντες τὸ θέατρον, καὶ ὥτως κατέστησαν αὐτὸ εὐπρεπέστερον ἢ κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀνέθηκαν τμηματικῶς τὴν ἐργασίαν εἰς διαφόρους ἐργάτας, οὐχὶ εἰς καλλιτέχνην ἀρχιτέκτονα. Τούτου ἕνεκα, μετ' ὅλα τὰ γινόμενα ἔξω, ἀπερ ὡς ἡκούσαμεν ἐγένοντο μέγιστα τῶν θεατῶνων μὴ φεισθέντων χρημάτων χάριν τοῦ δημοσίου, οὐδαμῶς δύναται τις νὰ διακρίνῃ τι ἀρμονικὸν καὶ καλόν. Ἐπὶ τὴν ἔσπριν τῆς διατάξεως τῶν θέσεων συγχαρητηρίων ἀξιοὶ εἰσιν οἱ θεατῶναι. Περὶ τοῦ θιάσου θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν τῷ προσεγγεῖ τεύχει, διότι οὕτω εἶδομεν πάντας τοὺς ὑποκριτάς.

— Ὁ κ. Ν. Γ. Μακρίδης συνέθετο, τῇ συμπράξει ἐν μὲν τοῖς ἔπαισι τοῦ κ. Χρήστου Χατζηχρήστου ἐν δὲ τῇ μέλει τῆς μουσολήπτου δεσποινίδος Ἀθηνῶς Ν. Στελιανίδου καὶ τοῦ κ. Δ. Ροδίου, νέον ἑλληνικὸν μελοδραματικὸν εἰς πράξεις τρεῖς ἐπιγραφόμενον. Οἱ Γάμοι τοῦ Αὐλοῦ δ' α. η. Τὸ μελοδραματικὸν τοῦτο φέρει τοπικὴν ὅλως χαρακτῆρα, ἀνῆκον δὲ μᾶλλον εἰς τὴν κωμωδίαν τῶν ἡθῶν, ἐκτίθησιν ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὰ ἄσκητα αὐτοῦ ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ παιητοῦ τῆς Κόρης τοῦ Ἀγάθωνος καὶ ἄλλων ἔργων κ. Χρ. Χατζηχρήστου, ἅτινα ἐμελοποιήθησαν ὑπὸ τῆς λάτρειδος τῆς μουσικῆς δεσποινίδος Ἀθηνῶς Στελιανίδου, τὰ ἄλλα δὲ ἄσκητα (χορροφίαι) ἐμελοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ροδίου. Τὸ ἔργον διαχρήσεται τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ παρὸν θέρος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Τσόχου, ἐν ᾧ διδάσκει ὁ θίασος τῶν κ.κ. Ἀλεξιάδου, Παντοπούλου

καὶ Καρδοβίλλη. Τὸ ἔργον, εἰς ὃν ἤκούσαμεν, δυνάμεθα νὰ προέ-
πωμεν ὅτι ἔχει πόλλας καλλονάς. Πεποθήκαμεν ὅτι ἔσται εὐφρό-
συνη καὶ χάρις.

— Ἀπὸ τῆς προσεχούσης κυριακῆς ποιεῖται ἑναρξὴν τῶν παρα-
στάσεων αὐτοῦ ὁ ἰταλικὸς θιάσος μελοδραματιῶν ἐν τῷ Θερινῷ
Θεάτρῳ τῶν Μνηματακίων.

— Καὶ αὖθις γίγνεται λόγος περὶ τῆς Σάρρας Bernhardt.
Φέρεται ὅτι ἀπώλεσε τὰ κοσμήματα αὐτῆς, ἅξίας περίπου
300,000 φρ. ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐν ᾧ διαμένει ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
τῆς Βραβιλίας Ρισοναίερφ. Ἡ κλοπὴ διεπράχθη καθ' ἣν στιγ-
μὴν ἡ διάσχυσις τραγωδῆς εὐρίσκατο ἐν τῷ θεάτρῳ. Νὰ μὴ εἶνε
καὶ τοῦτο ἰδιότροπος ρεκλάμα ;

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ διδάξαντος θιάσου μελο-
δραματιῶν ἔκλεισε τὸ θέατρον καὶ ἀπήγαγε τὴν ὑφίππωνον δεσποι-
νίδα Alt. Ὁ ἀναγράψας τοῦτο Κ α λ λ ι τ έ χ ν η ς κ ό σ μ ο ς
τῶν Παρισίων λέγει ὅτι αἱ ρουμανικαὶ ἐφημερίδες παρηγοροῦνται
λέγουσαι ὅτι ἡ μυστηριώχῃ εἰς τὴν τελειώσῃ οὕτω: Elle, Alt ! Et
lui Marche ! . . .

— Ἐν τῷ γενομένῳ μελοδραματικῷ διαγωνισμῷ ἐν Cobourg
ἔτυχον τοῦ βραβείου δύο μονόπρακτα μελοδράματα ἐπιγραφόμενα
τὴν Εὐανθίαν (Evanthie) καὶ τὸ ἄλλο Rose de Pohtere-
dra. Τὰ δύο βραβευθέντα ἔργα θὰ ἐκτελεσθῶσι τῇ 18 καὶ 19
Ιουλίου.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἀτυχῶς αἱ ἐλπίδες, ὥς ἤρειδε πᾶς ἐπὶ τῶν ἀποτε-
λεσμάτων τῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Σωτηρο-
πούλου διομολογηθείσης οικονομικῆς συμβάσεως οὐ
μόνον δὲν κυροῦνται ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ
ἡ κατάστασις χωρεῖ δεινομένη πολὺ πλεονέκτερον ἢ
ὅ τι καὶ ἀπαισιοδοξῶν τις ἠδύνατο ν' ἀναμένῃ· διότι
ἀναμφιβόλως ἡ θέσις, εἰς ἣν κατέπεσον αἱ ἑλληνικαὶ
ἀξίαι κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα, εἶνέ τι ὅλως ἐκ-
τακτον, τοιαύτης ἐκπτώσεως οὐδὲ κατὰ τὸ καταπλη-
κτικὸν ἀκουσμα τῆς τελευταίας παρατηρήσεως τοῦ κ.
Τρικοῦπῃ ἐπελθοῦσης, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν
τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννῃ ἀποστολῆς τῶν κλειδῶν
τῶν ὑπουργείων εἰς τὰ ἀνάκτορα. — Καὶ ὅμως οὐδὲν
δικαιολογεῖ ἀποχρώντως τὴν δυσπιστίαν ταύτην, ἄ-
φοῦ διὰ τῆς συμβάσεως λαμβάνονται τὰ σχετικῶς
ἀσφαλέστατα μέτρα πρὸς περιφύρῃσιν τῶν συμφε-
ρόντων τῶν πιστωτῶν, ἀφοῦ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμ-
βασις καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ ἐν τῷ συνόλῳ
αὐτῆς ἀποτελεῖ τὴν τρανωτάτην ἀπόδειξιν τῆς θελή-
σεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ν' ἀντα-
ποκριθῇ τιμίως καὶ ἀκεραίως πρὸς πάσας τὰς ὑπο-
χρεώσεις αὐτοῦ. — Μόνη ἄρα πηγὴ τοῦ κακοῦ εἶνε ἡ
ἀντικρὺς ἀντεθνικὴ συμπεριφορὰ τῆς συνησπισμένης
ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις διὰ τοῦ ἀσπόνδου καὶ ἐμπα-
θοῦς πολέμου αὐτῆς κατὰ τῆς συμβάσεως καὶ τῆς
διομολογηθείσης αὐτὴν κυβερνήσεως, ἐκείνην μὲν κα-
ταγγέλλουσα ὡς παρανόμως διομολογηθεῖσαν καὶ ἀ-
πειλουμένην ὑπὸ ἀκυρώσεως, ταύτην δὲ ὡς ἀπελα-
θσομένην τῆς ἀρχῆς ἅμα τῇ συγκλήσει τῆς Βουλῆς,

ἐμβάλλει δισταγμοὺς καὶ δυσπιστίαν τοῖς ξένοις, οἵ-
τινες βεβαίως δὲν ὀφείλουσι νὰ αἰσιοδοξῶσι πλεονέ-
κτερον αὐτοῦ τοῦ ἔθνους, ὅπερ ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἐνε-
στώσας σχέσεις τῶν κοινοδουλευτικῶν μερίδων ἐκ-
προσωποῦντων ἐπιδήμιως τὴν πλειονοψηφίαν αὐτοῦ
παρίσταται οὐδὲν ἀγαθὸν προσδοκῶν ὑπὲρ τῆς ὀρι-
στικῆς διακανονίσεως τῶν δημοσίων οικονομικῶν
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συμβάσεως, συμβά-
σεως ἐν τούτοις, ἧς κρείττον τι οὐδὲν προτείνουσιν
οὐδ' αὐτοὶ οἱ πολεμοῦντες αὐτήν. — Τὸ φαινόμενον
εἶναι λυπηρότατον, τὰς μελαγχολικωτάτας δὲ σκέψεις
ἐμπνέει περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐννοοῦσι νὰ ἐπιτε-
λῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν οἱ ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος
τῆς χώρας τεταγμένοι εἰς ἐπιτήρησιν τῆς κυβερνητι-
κῆς ἐνεργείας. — Κατὰ τὰ ἄλλα τὸ ὑπουργεῖον οὐπω
συνεπληρώθη διὰ τῆς προσλήψεως ὑπουργοῦ τῆς δι-
καιοσύνης, οὐδὲ διώρισε τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ θ' ἀνα-
θέσῃ τὰς ἐμπιστευτικὰς θέσεις· ἐκ τῶν ὀνομάτων ὅ-
μως, ὅτινα φέρονται ὡς ἐπίδοξοι ὑπουργοὶ καὶ νο-
μάρχαι καὶ διευθύνται ἀστυνομίας κλπ., φαίνεται ὅτι
ἡ κυβερνήσις γινώσκει νὰ ἐκλέγῃ τὰ ὄργανα αὐτῆς.

Ὅριστικῇ, φαίνεται, εἶνε ἡ ἀπόφασις τῶν ἡγετῶν
τῆς ἐν Σερβίᾳ κρατούσης ριζοσπαστικῆς μερίδος πρὸς
παραπομπὴν τοῦ τέως ὑπουργοῦ Ἀδακίμοβιτς εἰς
τὸ ἐιδικὸν δικαστήριον, ἥδη δὲ καὶ προσεκλήθησαν
οἱ βουλευταὶ ὑπὸ τοῦ προεδρείου τῆς Σκουψίνης νὰ
μελετήσωσιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὸν περὶ εὐθύνης
ὑπουργῶν νόμον. — Βεβαίως δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ συνη-
γορήσοντες ὑπὲρ τοῦ τερατώδους γεννήματος τῆς
πραξικοπηματικῆς γονιμότητος τῆς κακῆς κακῶς
ἐκπεσούσης ἀρχῆς τῶν κ.κ. Ρίστιτς καὶ Βελιμάρκο-
βιτς, ἀφοῦ πολλάκις διεξετραγωδήσαμεν τὰς αὐθαι-
ρεσίας καὶ παρανομίας, δι' ὧν ἡ βραχύδιος τῶν φιλε-
λευθέρων κυβερνήσις ἐπειράθη νὰ παγίωσῃ ἑαυτὴν
ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ δι' ὧν ἐδημιούργησε τὴν πλαστὴν
αὐτῆς πλειονοψηφίαν κατὰ τὰς βουλευτικὰς καὶ δη-
μοτικὰς ἐκλογάς· δὲν δυνάμεθα ὅμως καὶ νὰ μὴ ὁμο-
λογήσωμεν ὅτι πατριωτικώτερον ἔργον θὰ ἔπραττον
οἱ νικηταί, ἂν κατέλειπον τοὺς ἀμαρτόντας καὶ πε-
πτωκότας πολιτικούς ἀντιπάλους αὐτῶν εἰς τὴν τι-
μωρίαν, ἣν ἐπέβαλε καὶ ἐπιβάλλει αὐτοῖς ἡ τοιαύτη
αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπέλασις καὶ ἡ κατὰ τὰς τε-
λευταίας ἐκλογάς τελεία αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μητρώου τοῦ
Βουλευτηρίου διαγραφὴ. — Τὴν τοιαύτην διαλλακτι-
κὴν πολιτείαν ἐπέβαλλεν ἡ τῆς χώρας κατάστασις,
ἀπαιτοῦσα ἀποφυγὴν μὲν παντὸς νέου παροξυσμοῦ
τοῦ δημοσίου πνεύματος, ἀπερίσπαδον δὲ ἀπὸ τῶν
τοιούτων τὴν προσοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔ-
θνους, οἵτινες ἔχουσι τοσαῦτα ἄλλα σπουδαιότερα
ἔργα, εἰς ἃ νὰ δαπανήσωσι τὸν χρόνον αὐτῶν, ἀφοῦ
μάλιστα οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ οὐδὲ πρὸς συζήτησιν
προϋπολογισμοῦ, τοῦ σπουδαιωτάτου δηλαδὴ νομο-
θετήματος πάσης κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐδέσσε νὰ πα-
ραταθῇ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1893 ἡ ἰσχὺς τοῦ προϋ-
πολογισμοῦ τοῦ 1892. — Ἐπειτα δὲν νομιζομεν καὶ
λίαν ἱσποτικὸν ἀπολύτως αὐτοὶ κρατοῦντες ἐν τῷ
κοινοβουλίῳ οἱ ριζοσπαστικοὶ νὰ δικάζωσιν ἀντιπά-
λους μὴ δυναμένους ν' ἀπολογηθῶσι πρὸ τῆς εἰς τὸ
δικαστήριον παραπομπῆς αὐτῶν, τῆς μερίδος τῶν
φιλελευθέρων, ὡς γνωστὸν, μὴ ἐκπροσωπούμενης ἐν
τῇ παρούσῃ Σκουψίνῃ. — Ἄλλ' ἴσως δευτέραι δοφώτε-